



**מדינת ישראל**  
**בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952**

ערר (י-ם) 20-3982

**בבית הדין לעררים בירושלים**  
**בפני כב' הדיין אילן חלבגה**

**העוררים:**  
1. גנימאת  
2. גנימאת  
ע"י ב"כ עו"ד אחסתרובה

נ ג ד

**המשיב:**  
**מדינת ישראל - רשות האוכלוסין וההגירה**  
ע"י הלשכה המשפטית

**פסק דין**

עניינו של הערר בהחלטת המשיבה מיום 20.10.2020 לפיה נדחתה בקשת העוררים לאיחוד משפחות בשל מניעה ביטחונית ישירה המתקיימת בעניינו של העורר 2 (להלן: "העורר").

**הרקע לערר בתמצית**

העוררת הינה ילידת שנת 1961, תושבת קבע. העורר יליד שנת 1958, תושב אזור. העוררים נישאו ביום 20.5.1984 ולהם חמישה ילדים. העוררת הגישה בראשונה ביום 4.4.1994 בקשה לאיחוד משפחות עבור העורר אשר נדחתה מטעמים בטחוניים. בקשות נוספות לאיחוד משפחות אשר הוגשו במהלך השנים סורבו אף הן בשל מניעה ביטחונית. כן ערעורים אשר הוגשו לערכאות השונות נדחו. ראשיתו של ההליך האחרון נשוא הערר בבקשה נוספת לאיחוד משפחות אשר הוגשה ביום 4.10.2018. לאחר הליכים שהתקיימו בבית הדין לעררים אשר האחד (19-4420) שעניינו אי מענה מטעם המשיבה בבקשה לאיחוד משפחות והשני (19-4889) שבמסגרתו הסכימה המשיבה לאפשר הגשת טיעונים משלימים מטעם העוררים והשלישי (20-2838) שעניינו אי מענה מטעם המשיבה למתן החלטה לאחר הגשת טיעונים משלימים, ניתנה לבסוף ביום 13.10.2020 החלטת המשיבה לדחיית הבקשה מטעמים בטחוניים מהטעמים המפורטים להלן:

1. "הנדון כלוא לשעבר בין התאריכים דצמבר 1985 – מרץ 1987, וזאת על רקע גיוס לארגון החזית העממית, היותו ראש חוליה אשר עסקה בכתבת סיסמאות והפצת כרוזים וגיוס נוספים לחוליה זו.



## מדינת ישראל בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

2. הנדון פעיל וותיק בארגון החזית העממית, שהינה התאחדות בלתי מותרת, בעל מידע עדכני גם מהשנים האחרונות.

3. הנדון פעל, במסגרת פעילותו בביה"ח מוקאסד, לרשום פצועי הפרות סדר באופן שגוי ומוטעה על מנת לפגוע בעבודת המשטרה".

החלטה זו עומדת במוקד הערר דנן.

### טיעוני הצדדים

#### טיעוני העוררים

לטענת העוררים, החלטת המשיבה לוקה בהעדר הנמקה באופן שאין התייחסות מהותית לטיעונים אשר הועלו לפניו במסגרת טיעוניהם. המשיבה הפרה חובת הנמקה המוטלת עליה כרשות מנהלית ובכך נפגעה זכות יסוד של העוררים. העוררים מוסיפים וטוענים כי לא ניתן משקל ראוי לזכותם לחיי משפחה במאוחד. עוד טוענים העוררים כי זכותם להליך של שימוע הוגן נפגע שעה שלא צוין במסגרת הליך השימוע דבר קיומו חומר חסוי בעניינם ומתשובות גורמי הבטחון לשאלות אשר הופנו על ידי בא כוחם עולה גרסה חדשה לפיה העורר פעיל בארגון בעל זיקה עמוקה לארגון החזית העממית שעה שבפראפרזה הגלויה נאמר כי הבקשה מסורבת בשל היותו פעיל וותיק בארגון החזית העממית. בתגובת המשיבה עולה לטענת העוררים גרסה נוספת לפיה העורר ממשיך להיות פעיל בין במישרין בין בעקיפין בארגון החזית העממית. כן עולה מתשובות גורמי הבטחון כי ההחלטה נסמכת על החלטה של שר הבטחון מיום 19.10.21 להכרזה על איחוד ועדת הבריאות אותו מנהל לטענתה העורר כהתאחדות בלתי מותרת שהיא החלטה מאוחרת למועד ההחלטה נשוא הערר. לטענת העוררים באמור לעיל יש כדי להצביע כי בהחלטת המשיבה נפלו פגמים מהותיים אשר בעטיים דין ההחלטה להתבטל.

#### טיעוני המשיבה

המשיבה סוקרת בפתח כתב הערר הנתונים העובדתיים שבסיס הערר וכן באריכות את שנקבע בפסיקה בנושא העומד במוקד הערר. לטענת המשיבה דין הערר להידחות מן הטעם לפיו על פי המידע הבטחוני המצוי בידי גורמי הבטחון נשקף מהעורר סיכון בטחוני ישיר לבטחון ישראל. מדובר במידע מעודכן ומפורט. במסגרת כתב התשובה מבקש המשיב להציג חומר חסוי במעמד צד אחד. המשיבה מוסיפה וטוענת כי די במידע החסוי כדי לבסס החלטת המשיבה. אל מול הזכות לחיי משפחה ניצב השיקול הבטחוני שהוא בעל משקל נכבד אשר בנסיבות העניין גובר על הזכות לחיי משפחה. לעניין הפגמים אשר לטענת העוררים נפלו בהליך השימוע טוענת המשיבה כי בבסיס כל פראפרזה גלויה מצוי חומר חסוי אשר לאי אזכורו בהחלטה אין לייחס לכך משמעות. לעניין טענת העוררים לשינוי בגרסאות לאור תשובות גורמי הבטחון מסבירה המשיבה כי העורר ממשיך להיות פעיל בין במישרין ובין בעקיפין בארגון החזית העממית. החלטת המשיבה מצויה בתוככי מתחם הסבירות ומשכך דין הערר להידחות.



## מדינת ישראל בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

עיון בחומר החסוי במעמד צד אחד ביום 10.10.2021

במסגרת כתב התשובה הודיעה המשיבה כי נכונה להציג החומר הביטחוני במעמד צד אחד בהיותו חומר חסוי. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 10.10.2021 הודיע ב"כ העוררים על התנגדות לעיון בית הדין בחומר החסוי במעמד צד אחד. בהחלטה אשר ניתנה על ידי מצאתי לשמוע את גורמי הבטחון ולעיון בחומר החסוי. בתום הדיון במעמד שני הצדדים ניתנה על ידי החלטה לפיה רשאי ב"כ העוררים להפנות שאלות לגורמי הבטחון אשר ישיבו עליהן בתוך 14 יום. ב"כ העוררים המציא רשימת שאלות עליהן ניתנו תשובת גורמי הבטחון. נוכח תשובות שהתקבלו העלה ב"כ העורר טיעונים נוספים ואשר עליהם הגיבה המשיבה כמפורט בטיעוני הצדדים דלעיל ולכך אתייחס להלן.

### דיון והכרעה

פסק דין המהווה אבן יסוד בסוגיית חובת השימוע המוטלת על ידי גורמי המדינה כלפי מבקשי איחוד משפחות ובמיוחד באשר לתושבי אזור שהמניעה לאיחוד משפחות נעוצה בטעם של מניעה בטחונית הינו עמ' 1038/08 מדינת ישראל נ' חסין געאביץ (להלן: "עניין געאביץ"). בפסק דין זה מובאת עמדת השופטים בדבר חשיבות חובת השימוע והקפדה על קיום הליך הוגן כיון שהמבקש אינו יכול להיחשף למידע המודיעיני. זכות הטיעון כונתה "יסוד מוסד במשפט המנהלי בישראל". חשיבות זכות זו מגעת עד כדי שאינה תלויה בקיומה של הוראת חוק ספציפית ברורה ומפורשת אלא נהפוך הוא, על מנת לשלול זכות זו דרושה הוראת חוק ספציפית ומפורשת (בג"ץ 531/79 סיעת הליכוד בעיריית פתח תקוה נ' מועצת עיריית פתח תקוה).

ויפים לעניין דנן הדברים האמורים בעניין געאביץ בהאי לישנא:

" ל"א על הליך השימוע לבוא

לאחר הודעה מפורטת ככל הניתן בדבר הסיבה שבגינה נשקלת דחיית הבקשה, על מנת שיוכלו המבקשים להכין את עצמם כראוי לקראתו. ערכה של זכות הטיעון פוחת במידה רבה ללא הודעה מוקדמת כזו, ואילו בהינתנה יוכלו המבקשים למצות את השימוע הנערך להם. בהקשר זה אמר מכבר השופט - כתארו אז – לנדוי, כי "את טענות הצד שכנגד אפשר לסתור רק כשהן ידועות; עם ספינקס אי אפשר להתווכח" (בג"ץ [111/53 קאופמן נ' שר הפנים, פ"ד ז 534, 541](#)). ועם זאת, ברי כי במקרים רבים חוות הדעת של הגורמים הביטחוניים מבוססת על חומר מודיעיני מסווג, אותו לא ניתן לחשוף בפני המבקשים. דבר זה הוא בחינת מציאת חיים בנסיבות הישראליות - פלסטינאיות. במקרים אלו דרוש מאמץ ליצירת פרפרוזות של החומר. תוך פירוט ככל



**מדינת ישראל**  
**בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952**

הניתן. ותוך השתדלות לא להסתפק באמירות לקוניות. בהתמודדות הפרט עם הרשות יחסי הכוחות לעולם אינם שקולים, אך במקרים אלה, כשהחומר בעניין המבקש נסתר מעיניו, נכון הדבר ביתר שאת, ויש לשאוף ולצמצם מגבלה זו עד למינימום הנדרש." (ההדגשה שלי – א.ח.).

" ל"ד. לסיכום נקודה זו: הענקת זכות טיעון חשובה היא; אך במסגרתה חשוב הצורך להבטיח, כי השימוע יהא ממשי, ולא יהפוך להליך פורמלי ריק מתוכן. המפתח להפיכת השימוע להליך אמיתי הוא, כי למבקשים יינתן מידע ממשי, ככל הניתן, אם גם במגבלות מובנות, כך שיאפשר להם להתכונן להליך כראוי."

הנשיאה דאז כב' השופטת (בדימ') דורית בייניש הוסיפה על דברי השופט (בדימ) רובינשטיין לעניין ההקפדה בהצגת המידע אותו ניתן לחשוף בהאי לישנא:

" עוד אבקש להעיר לסיום, כי קיימת חשיבות של ממש בהקפדה על קיום נהלי משרד הפנים הנוגעים לאופן הצגת תמצית המידע אותו ניתן לחשוף בפני הפרט שבקשתו למתן מעמד נבחנת ובשים לב למהותם ותכליתם של נהלים אלו. כזכור, בבסיס גיבושו של "נוהל הערות גורמים" עמדה התפיסה לפיה על משרד הפנים לעשות כל שביכולתו – בשים לב למגבלות החומר החסוי - לספק לפרט נתונים באשר למידע העומד בבסיס החלטה שלא להעניק לו מעמד בישראל מטעמים ביטחוניים ואחרים. במסגרת הנוהל גובש מתווה לפיו תסופק לפרט מבקש המעמד תמצית המידע המיוחס לו, העומד בבסיס עילת הסירוב, באופן רחב ככל הניתן. כך יתאפשר לפרט בצורה טובה יותר – גם אם לא מיטבית - להתמודד עם המיוחס לו (ההדגשה שלי – א.ח.). בחינת חלק מהחלטות הסירוב נשוא הערעורים שלפנינו העלו בליבנו חשש שמא תמציות המידע (פרפראזות) הגלויות הנזכרות בהחלטות הסירוב אינן מפורטות דיין ואינן מאפשרות התייחסות ראויה מצד הפרט לטענות המועלות נגדו. לדעתנו, ראוי כי הרשות תיתן דעתה להיבט זה ותבחן האם מצב הדברים דהיום נותן באופן אמיתי מענה הולם להיבט זה של השיפת החומר בפני מבקש המעמד, כמתחייב מטיבו של ההליך ומטיבן של הזכויות הנפגעות מקום בו מתקבלת החלטת הסירוב, והכל בהתחשב באילוץ הבטחוני."



## מדינת ישראל בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

אחת הטענות המרכזיות של העוררים נסובה לעניין פגמים אשר נפלו בהליך בכלל ובהליך השימוע בפרט ואשר בעטיים דין ההחלטה נשוא הערר להתבטל. לטענת העוררים העדר אזכור של קיום חומר חסוי בהחלטה אלא אך לראשונה במסגרת כתב התשובה מצביע על פגם בהליך. סבורני כי באי אזכור נתון זה יש כדי לפגוע בהליך השימוע שכן כאמור יש ליתן בידי המבקש פראפרזה רחבה ככל הניתן במגבלות החומר החסוי על מנת ליתן בידו האפשרות להתגונן באופן המיטבי ויש להקפיד על כך במיוחד עת מדובר בהליך אשר לא ניתן לחשוף לפניו המידע הבטחוני. בנסיבות שכאלה כל נתון חשוב שבעתיים ופגיעה בזכות זו שומטת את הקרקע מתחת לעקרון השימוע. משכך, אין בידי לקבל הטענה לפיה מטבע הדברים החלטות בדבר מניעה בטחונית מבוססות ממלא על חומר חסוי ומייתרת אזכור קיום חומר חסוי ומה גם שאין על המבקש לנחש זאת ואין מניעה כי נתון זה יופיע במפורש במסגרת הפראפרזה הגלויה.

אשר לטענה בדבר הסתמכות בהחלטה נשוא הערר על החלטת שר הבטחון מיום 19.10.2020 לעניין ההכרזה בדבר היות מוסדות החזית העממית ובניהם איחוד ועדת הבריאות אותו מנהל העורר כמאוחרת למועד ההחלטה נשוא הערר (כאמור בתשובה מס' 2 של גורמי הבטחון) אין בידי העוררים להיבנות הימנה שכן ברישא לתשובת גורמי הבטחון צוין כי מפקד פיקוד מרכז הכריז על גוף זה כהתאחדות בלתי מותרת עוד ביום 22.1.2020 היינו עוד טרם החלטת המשיבה. לפיכך טענה זו של העוררים דינה להידחות.

אשר לטענה נוספת של העוררים בדבר שינוי בגרסאות כעולה מתשובות גורמי הבטחון ובתגובת המשיבה, הצדק עמם ואסביר. בפראפרזה הגלויה שהומצאה לעוררים טרם הליך השימוע וכן בהחלטה נשוא הערר נאמר בסעיף 2 בהאי לישנא: "הנדון פעיל וותיק בארגון החזית העממית, שהינה התאחדות בלתי מותרת, בעל מידע עדכני גם מהשנים האחרונות". במענה לשאלה מס' 2 משיבים גורמי הבטחון כי העורר מנהל גוף הנקרא – איחוד ועדת הבריאות שעליו הכריזו מפקד פיקוד מרכז ומאוחר יותר שר הבטחון כארגוני טרור. בתשובה מס' 11 צוין כי "העורר פעיל בארגון בעל זיקה העמוקה לארגון הטרור "החזית העממית".

הגוף הנקרא "איחוד ועדת הבריאות" עולה לראשונה במסגרת תשובות גורמי הבטחון ובלא שיהא לדבר זכר בפראפרזה הגלויה. יתירה מכך, הנתון עומד בניגוד לאמור בפראפרזה זו לפיה העורר פעיל במישרין באיגון החזית העממית. ניסיונה של המשיבה להסביר זאת בהיות העורר פעיל "בין במישרין ובין בעקיפין, בארגון החזית העממית" גובל בתפנית ונתון נוספים של פעילות ישירה ועקיפה של העורר בארגון החזית העממית. האמור לעיל עומד בניגוד לכללים אשר כאמור נקבעו בפסיקה לעניין חובת השימוע המוטלת על גורמי המדינה כלפי מבקשי איחוד משפחות שהמניעה לאיחוד משפחות לגביהם הינה מניעה בטחונית (עניין געאביץ). טיבה של החלטה הנשענת על חומר חסוי שרבים מהנתונים נעלמים מעיני הצד שכנגד ולפיכך במגבלות הקיימות יש להעמיד מלוא המידע המותר לפנייהם על מנת לאפשר להם להתגונן מפניו באופן ראוי.



**מדינת ישראל**  
**בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952**

לאור הפגמים אשר נפלו במצטבר בהליך השימוע כמפורט לעיל, אני מוצא להורות על השבת עניינם של העוררים למשיבה למתן פראפרזה מלאה במגבלות המידע המודיעיני החסוי. העוררים יהיו רשאים להשיב בתוך 30 יום ואשר לאחר מכן תינתן החלטת המשיבה. אין באמור כדי לנקוט כל עמדה ביחס להחלטה שתתקבל.

המשיבה תישא בהוצאות העוררים בסכום של 3,000 ₪.

זכות ערעור על פסק הדין לפני בית המשפט לעניינים מינהליים בירושלים, בתוך 45 יום.  
**ניתן היום 13 ינואר 2022, י"א שבט התשפ"ב, בהעדר הצדדים.**

10-15  
אילן חלבגה, דיין  
בית הדין לעררים